

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 137 / 9 października 2011 ISSN 2080-0010

XXVIII niedziela zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 25,6-10a

Pan Zastępów przygotowuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę z tłustego mięsa, ucztę z wybornych win, z najpożywniejszego mięsa, z najwyborniejszych win. Zedrze On na tej górze zasłonę, zapuszczoną na twarz wszystkich ludów, i całun, który okrywał wszystkie narody; raz na zawsze zniszczy śmierć. Wtedy Pan Bóg otrze łzy z każdego oblicza, odejmie hańbę od swego ludu na całej ziemi, bo Pan przyrzekł. I powiedzą w owym dniu: Oto nasz Bóg, Ten, któremuśmy zaufali, że nas wybawi; oto Pan, w którym złożyliśmy naszą ufność: cieszymy się i radujmy z Jego zbawienia! Albowiem ręka Pana spocznie na tej górze. Moab zaś będzie rozdeptany u siebie, jak się deptce słomę na gnojowisku.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 23,1-6

Refren:

Po wieczne czasy zamieszkam u Pana

Pan jest moim pasterzem,
niczego mi nie braknie.

Pozwala mi leżeć

na zielonych pastwiskach.

Prowadzi mnie nad wody,
gdzie mogę odpocząć,
orzeźwia moją duszę.

Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach
przez wzgląd na swoją chwałę.

Chociażbym przechodził przez ciemną dolinę,
zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną.

Kij Twój i laska pasterska
są moją pociechą.

Stół dla mnie zastawiasz
na oczach mych wrogów.

Namaszczasz mi głowę olejkami,
obficie napełniasz mój kielich.

Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną
przez wszystkie dni życia.

I zamieszkam w domu Pana
po najdłuższe czasy.

DRUGIE CZYTANIE

Flp 4,12-14,19-20

O Umiem cierpieć biedę, umiem i obfitować. Do wszystkich w ogóle warunków jestem zaprawiony: i być sytym,

i głód cierpieć, obfitować i doznawać niedostatku. Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia. W każdym razie dobrze uczyniliście, biorąc udział w moim ucisku. A Bóg mój według swego bogactwa zaspokoi wspaniale w Chrystusie Jezusie każdą waszą potrzebę. Bogu zaś i Ojcu naszemu chwała na wieki wieków! Amen.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Ef 1,17-18

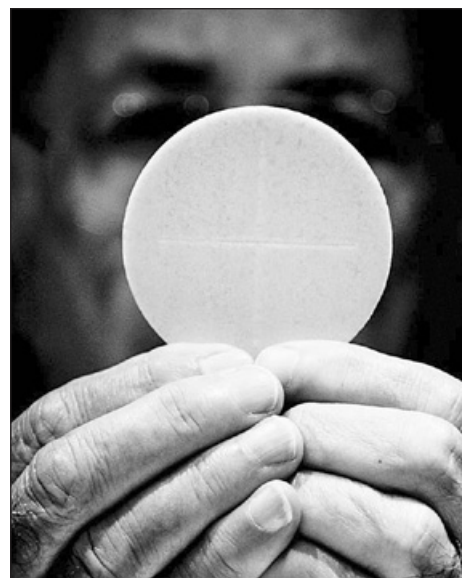
Niech Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, przeniknie nasze serca swoim światłem, abyśmy wiedzieli, czym jest nadzieja waszego powołania.

EWANGELIA

Mt 22,1-14

Jezus w przypowieściach mówił do arcykapłanów i starszych ludu: Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę: woły i tuczne zwierzęta pobite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę! Lecz oni zlekceważyli to i poszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochwycili jego sługi i znieważywszy [ich], pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: Uczta wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne drogi i zaproście na ucztę wszystkich, których spotkacie. Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala zapełniła się biesiadnikami. Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka, nie ubranego w strój weselny. Rzekł do niego: Przyjacielu, jakże tu wszedłeś nie mając stroju weselnego? Lecz on oniemiał. Wtedy król rzekł sługom: Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzucicie go na zewnątrz, w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych.

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ

Czy ja muszę iść na tę ucztę?

Różne są ucztę i różne zaproszenia, na jedne oczekujemy, od innych się wzbraniamy. Czasem długo i starannie się przygotowujemy, innym razem jesteśmy jakby przypadkiem.

Wielu ludzi nie ma czasu na spokojny codzienny posiłek, wielu nie ma co na ten posiłek zjeść i o tych też trzeba pamiętać. Dziś jednak liturgia ukazuje inny stół i inny pokarm. Zaproszenia rozdane, każdy oczekiwany. Postawa ludzi opisana w Ewangelii jest nam bardzo dobrze znana, aż nazbyt boleśnie odkrywamy w niej swoje oblicze. Obiektywnie przyznajemy Panu rację i bijemy się w piersi, widząc swoje wymówki i lekceważenie.

Dziś w XI Dzień Papieski szczególnie uświadamiamy sobie potrzebę modlitwy, zwłaszcza tej najpiękniejszej, jaką jest zjednoczenie z Jezusem w Jego ofierze.

Wszystko gotowe, PRZYJDŹ! Prośmy Pana, by pomagał nam ciągle na nowo odkrywać wartość Eucharystii, Łaski uświęcającej i Komunii Świętej. Twój Bóg stół zastawił i czeka na Ciebie.

ks. Dariusz Kuczyński

PODSTAWY TEOLOGII MAŁŻEŃSTWA W PRZEMÓWIENIACH JANA PAWŁA II

Spontaniczność

Kontynuujemy dzisiaj nasze rozważanie, rozpoczęte przed tygodniem, na temat wzajemnego stosunku pomiędzy tym, co „etyczne”, a tym, co „erotyczne”. Rozważania toczą się stale na kanwie tych słów Chrystusa z *Kazania na Górze*, w których nawiązał On do przykazania „*Nie cudzołóż*”, a równocześnie „pożądanie” („pożądliwe patrzeć”) określił jako „cudzołożenie sercem”. Z rozważań tych wynika jasno, iż etos łączy się z odkryciem nowego rzędu wartości. W tym, co „erotyczne”, zachodzi potrzeba stałego odnajdywania oblubieńczego sensu ciała oraz autentycznej godności daru. Jest to zadanie ludzkiego ducha, zadanie natury etycznej. Jeśli nie podjąć tego zadania, samo „porwanie” zmysłów i namiętność ciała mogą zatrzymać się przy „niedowartości” pożądania – i człowiek (oboje: mężczyzna i kobieta) nie doświadczy owej pełni erosa, która oznacza „porwanie” ducha ludzkiego w stronę tego, co prawdziwe, dobre i piękne. Tak więc nieodzowne jest, ażeby etos stał się siłą konstytutywną erosa.

Powyższe rozważania bardzo blisko łączą się z problemem spontaniczności. Bardzo często bowiem spotykamy się z przeświadczeniem, że etos odbiera temu, co erotyczne w życiu i postępowaniu człowieka, właśnie spontaniczność. Stąd postuluje się oderwanie od etosu „dla dobra” erosa. Słowa z *Kazania na Górze* zdają się stać na przeszkodzie tego „dobra”. Jednakże stanowisko takie jest błędne, a w każdym razie powierzchowne. Przyjmując je, trzymając się go kurczowo, nigdy nie dotrzemy do pełnych wymiarów erosa, co musi mieć swoje konsekwencje w dziedzinie odnośnej praxis: naszego postępowania, a także przeżywania wartości. Ten mianowicie, kto akceptuje etos wypowiedzi z *Mt 5,27-28*, musi wiedzieć, że jest wezwany również do pełnej i dojrzałej spontaniczności odniesień, zrodzonych na gruncie odwiecznej fascynacji męskością i kobiecością. Właśnie taka spontaniczność stopniowo staje się owocem rozeznawania poruszeń własnego serca.

Słowa Chrystusa są wymagające. Wymagają, aby człowiek w tej dziedzinie, w której kształtują się jego odniesienia do osób drugiej płci, miał pełną i dogłębną

świadomość swoich czynów, przede wszystkim zaś aktów wewnętrznych. Aby miał świadomość wewnętrznych poruszeń swego „serca”, aby umiał je dojrzałe rozróżniać i kwalifikować. Aby w tej sferze, która zdaje się być bez reszty udziałem ciała i zmysłów, a więc człowieka zewnętrznego – umiał być człowiekiem prawdziwie wewnętrznym. Aby umiał słuchać głosu prawego sumienia. Aby umiał być autentycznym panem swych intymnych poruszeń, jakby stróżem pilnującym ukrytego źródła. Żeby wreszcie spośród tych wszystkich poruszeń umiał wydobyć to, co odpowiada „czystości serca”, budując świadomie i konsekwentnie owo podmiotowe poczucie oblubieńczego sensu ciała, które otwiera wewnętrzną przestrzeń wolności daru.

Jeśli przeto człowiek ma odpowiedzieć wymowie tego wezwania, które zostało utrwalone u *Mt 5,27-28*, musi wytrwale i konsekwentnie uczyć się znaczenia ciała, znaczenia kobiecości i męskości. Musi uczyć się ich nie tylko w jakiejś obiektywizującej abstrakcji (oczywiście, to również jest potrzebne), ale uczyć się nade wszystko w obrębie wewnętrznych reakcji swojego „serca”. Jest to „wiedza”, której do końca nie można nabyć z samych książek. Chodzi tu bowiem nade wszystko o głęboką „umiejętność” ludzkiego wnętrza. W ramach tej umiejętności człowiek uczy się rozróżniać pomiędzy tym, co składa się na wielorakie bogactwo męskości i kobiecości w tych sygnałach, jakie pochodzą z odwiecznego wezwania, ze stwórczej atrakcji – a tym, co nosi na sobie znamię samej pożądliwości. I chociaż owe odmiany i odcienie wewnętrznych poruszeń „serca” do pewnego stopnia „mieszają się” ze sobą – trzeba powiedzieć, iż człowiek wewnętrzny został wezwany przez Chrystusa do wypracowania możliwie dojrzałej i pełnej precyzji w rozróżnianiu i sądzeniu różnych poruszeń swego serca. Trzeba też powiedzieć, iż to zadanie jest możliwe do spełnienia i zaprawdę godne człowieka.

Umiejętność bowiem, o którą chodzi, pozostaje w istotnym stosunku do ludzkiej spontaniczności. Podmiotowa struktura człowieka wykazuje w tej dziedzinie swoiste i wyraźne zróżnicowanie. Tak więc

czymś innym jest np. szlachetne upodobanie, a czymś innym zmysłowe pożądanie. Dlatego też pożądanie, gdy łączy się z takim upodobaniem, jest czymś innym, niż samo pożądanie. Podobnie czymś innym jest – gdy chodzi o sferę bezpośrednich reakcji „serca” – samo zmysłowe podniecenie, a czymś innym głębokie wzruszenie, w którym nie tylko wewnętrzna wrażliwość, ale nawet sama zmysłowość inaczej odbiera integralną wymowę kobiecości czy męskości. Trudno tutaj zbyt szczegółowo rozwijać ten wątek. Jeśli mówimy, że słowa Chrystusa z *Mt 5,27-28* są wymagające, to także i w tym znaczeniu, że zawierają w sobie te głębokie wymagania zwrócone pod adresem ludzkiej spontaniczności.

Nie może to być spontaniczność wszelkich odruchów i przynagleń pożądania zrodzonych z pożądliwości ciała – wszelkich: bez wyboru i stosownej hierarchii. To właśnie za cenę panowania nad nimi uzyskuje się tę głębszą i dojrzalszą spontaniczność, w której „serce” ludzkie, stając się panem odruchów, odkrywa całe duchowe piękno znaku, jakim jest ciało ludzkie w swej męskości i kobiecości. W miarę jak to odkrycie ugruntowuje się w świadomości jako przekonanie i w woli jako kierunek możliwych wyborów, a nawet prostych chcień, udziałem ludzkiego serca staje się jakby inna spontaniczność, o której nie wie lub bardzo mało wie „człowiek cielesny”. Nie ulega wątpliwości, że słowem Chrystusa z *Mt 5,27-28* jesteśmy wezwani do takiej właśnie spontaniczności. I może najważniejszą dziedziną odnośnej praxis – działań i zachowań również najbardziej „wewnętrznych” – jest właśnie ta, która do takiej spontaniczności toruje stopniowo drogę.

Jest to temat obszerny, który wypadnie nam podjąć raz jeszcze w przyszłości, gdy będziemy starali się ukazać, jaka jest pełna natura ewangelicznej „czystości serca”. Na razie zakończymy wnioskiem, że słowa z *Kazania na Górze*, w których Chrystus zwraca uwagę swych słuchaczy – ówczesnych i współczesnych – na „pożądanie” (= „pożądliwe patrzeć”), wskazują pośrednio drogę do takiej dojrzałej spontaniczności ludzkiego „serca”, która nie tłumi jego szlachetnych pragnień i dążeń, lecz wręcz przeciwnie: wyzwala je i zasadniczo umożliwia.

I niech to na razie wystarczy, gdy chodzi o sprawę wzajemnego stosunku pomiędzy tym, co „etyczne”, a tym, co „erotyczne” w etosie *Kazania na Górze*.

Cdn.

Ojciec Święty Jan Paweł II,

12 listopada 1980 r.

Źródło: „*Nauczanie społeczne 1980*”, tom III, Warszawa 1984 r.

DROGA DO ŚWIĘTOŚCI

15 października

Wspomnienie

św. Teresy

od Jezusa

(św. Teresy z Ávili)

Św. Teresa urodziła się 28 marca 1515 r. w Ávili. O swoich rodzicach napisała: „Z łaski Pana miałam rodziców cnotliwych i bogobojnych. Ojciec mój kochał się w czytaniu dobrych książek. Pobożne to czytanie, jak również i troskliwość, z jaką matka przyuczała nas do modlitwy i do czci Najświętszej Panny i świętych, pomogły mi w miłości Bożej, gdy miałam – zdaje mi się sześć czy siedem lat. Utwierdzał mnie przykład rodziców, w których widziałam jedynie upodobanie i szacunek dla cnoty”. „Gdy mi umarła matka, miałam 12 lat. Rozumiejąc wielkość straty, udałam się przed obraz Matki Bożej i błagałam ją, aby mi była matką. Odtąd ile razy w potrzebie polecałam się tej wszechwładnej Pani, zawsze w sposób widoczny doznawałam pomocy.”

Mając 21 lat, wstąpiła do klasztoru karmelitanek w Ávili. Zaraz po wstąpieniu, oprócz tajemniczych chorób, zaczęła też doświadczać dotknięć Boga i przeżyć mistycznych. Została cudownie uzdrowiona, prosząc św. Józefa o wstawienie. W 1560 r. przeżyła wizję piekła, która wstrząsnęła nią do głębi, napęliła bojaźnią Bożą oraz zatroskaniem o zbawienie grzeszników i duchem apostołskim ratowania dusz nieśmiertelnych.

Serce „księżnej mistyki” było bezgranicznie otwarte na ludzi i Boga. Dzięki obłubieńczemu z Nim obcowaniu podarowała nam „szkołę modlitwy”, w której dominuje zasada, że modlić się to nie znaczy wiele myśleć, ale wiele miłować, bo tylko miłość wiedzie do zjednoczenia z Bogiem. Tematykę przestawania z Bogiem sprowadziła do prostej zachęty, by w Jego obliczu czynić to, co pomaga Go bardziej kochać.

Miała wielką potrzebę dzielenia się z innymi własnym odkrywaniem Boga, chciała Ewangelię przeżywać we wspólnocie. W wierności przyjaźniom była niezłomna. Kiedy doświadczyła przyjaźni z Chrystusem, chciała natchnionych innym udzielać tego dobra.

Św. Teresa jest wzorem chrześcijańskiego doświadczenia Boga, opartego na doskonałej wierze, nadziei i miłości. Po ludzku wierzyła, ufała i kochała,

a także zmagająca się ze swymi ograniczeniami, upadając ze słabości swej natury, to znów podnosiła się, wsparta na Bogu. Pozostaje dla nas aktualnym wezwaniem do cierpliwego budowania życia w Bogu, opartego na własnej naturze, którą sam Stwórca nas obdarzył.

Kiedy już była dojrzała dla nieba, Pan zabrał ją do Siebie. Było to 4 października 1582 r. W 1614 r. została beatyfikowana przez papieża Pawła V, kanonizował ją – w 1622 r. – papież Grzegorz XV. 27 września 1970 r. papież Paweł VI ogłosił ją doktorem Kościoła – „doktorem mistycznym”.

Zostawiła liczne dzieła: „Sprawozdania duchowe”, „Droga do doskonałości”, „Twierdza wewnętrzna”, „Wołania duszy do Boga”. Pozostawiła też poezję i listy.

Opracowali:
Ania i Zbyszek Kozikowscy

SŁOWA MIŁOŚCI

Jeśli mnie kochasz tak, o mój Boże,
Jak ja Cię, Panie, miłuję,
Powiedz, jak dusza wytrzymać może
I co Twą miłość wstrzymuje?
Powiedz mi duszo twoje tęsknoty,
Powiedz twe udręczenia.

— Lękam się. Panie, Twojej utraty,
Pragnę Cię widzieć bez cienia.
Bo Tobie, Panie, oddam cała
I w Tobie wszystko zgubiona,
Ma dusza jednym pragnieniem pała:
Być Twą miłością strawiona.

O, by ta miłość mnie ogarnęła,
Spraw to, Najśłodszy mój Panie!
By ona z Tobą mnie zjednoczyła
Na wieczne miłowanie.

Upředzenia BBC

Telewizja BBC chce zmiany terminów „przed Chrystusem” i „po Chrystusie” na „przed naszą erą” i „naszej ery”.

Lucetta Scaraffia, publicystka watykańskiego dziennika, komentując ten fakt, przypomina, że w przeszłości próbowano zrewolucjonizować zarówno kalendarz (rewolucja francuska), jak i metodę datowania (rewolucja paździenikowa). Mussolini, obok tradycyjnego zapisu, umieszczał adnotację mówiącą o „erze faszystów”. „Jednym słowem pomysł usunięcia kalendarza chrześcijańskiego ma jak najgorsze precedensy, zakończone licznymi fiaskami” – zauważa Scaraffia, dodając, że inicjatywa BBC jest wyrazem hipokryzji: „Hipokryzji kogoś, kto udaje, że nie wie, dlaczego właśnie od tego momentu [narodzin Jezusa] rozpoczyna się odliczanie lat. Negacja historycznie rewolucyjnej funkcji przyjścia na świat Chrystusa, z którą pogodzili się także ci, którzy nie uznają Go za Syna Bóżeego, to wielkie głupstwo”. „Jak można udawać, że nie wiadomo, iż od tego momentu dopiero ugruntowała się idea, że wszyscy ludzie są równi jako dzieci Boga? Na zasadzie tej opierają się prawa człowieka, na podstawie których sądzi się narody i rządzących. Na zasadzie, której do tego momentu nikt nie utrzymywał, na której zaś opiera się chrześcijańska tradycja” – pisze dalej publicystka. ■

Dobre kino dla dorosłych

21 października – godz. 17:00 – Dobre Miejsce i Papieski Wydział Teologiczny w Warszawie zapraszają na pokaz filmu „*Lourdes*”.

Film otrzymał Grand Prix 24. Warszawskiego Festiwalu Filmowego w 2008 r. Opowiada o Christine, która większość życia spędziła przykuta do wózka inwalidzkiego. Kobieta postanawia wyjechać do Lourdes, aby wyjść z izolacji, do której jest zmuszona przez swą niepełnosprawność. Pewnego ranka, już na miejscu, budzi się cudownie uleczona.

Ul. Dewajtis 3. Wstęp: 10 zł. ■

Msza święta gregoriańska w intencji ks. prałata Bogusława Bijaka:

- 8-12 X – godz. 7.00
- 13 X – godz. 18.00
- 14 X – godz. 7.00
- 15 X – godz. 1.200
- 16-27 X – godz. 7.00
- 28 X – godz. 18.00
- 29-31 X – godz. 7.00
- 1 XI – godz. 18.00
- 2 XI – godz. 7.00
- 3 XI – godz. 17.00
- 4-6 XI – godz. 7.00

„Klimaty” dostępne są teraz także na stronie internetowej naszej parafii:

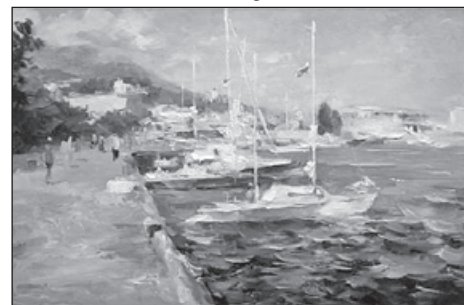
www.parafiawilanow.pl

Zarówno nasza parafia, jak i Fundacja Ecclesia Villanovensis są także obecne na Facebook’u.

www.facebook.com/parafia.wilanow

WYSTAWA „Piękno Krymu”

Biblioteka Publiczna w Wilanowie zaprasza 10 października, godz. 18.00 na wernisaż malarstwa państwa Natalii i Władimira Czajkowskich, z udziałem Władimira Czajkowskiego.

Władimir Czajkowski - w 1977 r. ukończył Krymską Szkołę Plastyczną im. N. Samokisza. Mieszka i pracuje na Krymie, w Symferopolu. Od 2000 r. jego obrazy biorą udział w wystawach za granicą. Współpracuje z galeriami na Ukrainie, w Rosji i w Polsce. Jego ulubionymi gatunkami są pejzaż i martwa natura. Lubi pracować w plenerze.

Obrazy Władimira Czajkowskiego to obserwacja rzeczywistości, zaklęta na płótnie. Mariny namalowane z natury, w stylu impresjonistycznym, są czyste, jasne, niebieskie i błękitne, turkusowe i zielone, żółte i różowe. Kontemplacja tych morskich pejzaży przenosi odbiorcę w ciepły, letni dzień, wypełnia przestrzeń uczuciem świeżości i lekkiej bryzy... Paleta barw morskich przekazuje beztrudnie nastrój tych osób, które właśnie odpoczywają na brzegu.

Prace artysty znajdują się w kolekcjach prywatnych na Ukrainie, w Rosji, Polsce, Niemczech, Austrii, Hiszpanii, USA.

Natalia Czajkowska - podobnie jak mąż ukończyła Krymską Szkołę Plastyczną im. N. Samokisza.

Tworzy w gatunku pejzażu i martwej natury, która pozostaje jej ulubionym gatunkiem. Martwą naturę Natalii Czajkowskiej wyróżnia to, że większość jej obrazów powstała w plenerze. Są one przepojone światłem i tworzą wrażenie, że nawet cienie emitują światło. W każdym obrazie studiuje subtelną grę światła i cienia oraz słoneczne refleksy. Cokolwiek namalowałaby na płótnie: kwiaty, owoce, tkaninę lub porcelanę – wszystko to żyje, oddycha. Patrząc na jej obrazy, odczuwa się silną falę energii życiowej. Gdy widzisz wystawę jej prac, jej martwe natury, wiesz, że to Krym...

Prace artystki znajdują się w prywatnych kolekcjach na Ukrainie, w Rosji, Polsce, Niemczech i we Włoszech.

/strona autorska: <http://tchaikovsk.com/>
Wystawa czynna 10-21 października.

**WSPOMÓŻ RENOWACJĘ
KOŚCIOŁA św. ANNY
w Wilanowie**

**Fundacja Ecclesia
Villanovensis**
www.fundacja-wilanow.pl

ZADANIE 1:

Rozwiąż test.

JAN PAWEŁ II

1. - urodził się:

- a) 18 maja 1920 r.
 b) 20 maja 1920 r.
 c) 20 czerwca 1920 r.

2. - został ochrzczony:

- a) 18 maja 1921 r.
 b) 20 czerwca 1920 r.
 c) 31 maja 1920 r.

3. - otrzymał święcenia kapłańskie:

- a) 15 listopada 1946 r.
 b) 1 października 1946 r.
 c) 1 listopada 1946 r.

4. - został konsekrowany na biskupa:

- a) 28 lipca 1958 r.
 b) 3 lipca 1958 r.
 c) 29 czerwca 1958 r.

5. - został wybrany na Stolicę Piotrową:

- a) 22 października 1978 r.
 b) 17 października 1978 r.
 c) 16 października 1978 r.

6. - został postrzelony:

- a) 13 maja 1981 r.
 b) 24 maja 1981 r.
 c) 31 maja 1981 r.

7. - zmarł:

- a) 31 marca 2005 r.
 b) 2 kwietnia 2005 r.
 c) 8 kwietnia 2005 r.

ZADANIE 2:

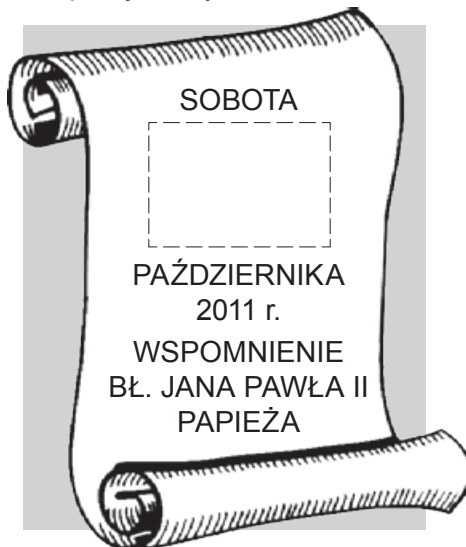
W którym roku Jan Paweł II odwiedził Polskę jako papież?

- zaznacz

1978	1979	1981
1983	1985	1987
1991	1993	1995
1997	1999	2000
2001	2002	2004

ZADANIE 3:

Uzupełnij kartkę z kalendarza

SALONIK WILANOWSKI

pełniący podwójną funkcję:
kawiarenki parafialnej
i galerii sztuki „Dzwonnica”,
oczekuje Państwa codziennie.

PAŹDZIERNIK

Z RADOŚCIĄ
ZAPRASZAMY PAŃSTWA
NA PAŹDZIERNIKOWĄ
WYSTAWĘ
UPAMIĘTNIAJĄCĄ
33. ROCZNICĘ WYBORU
NASZEGO DROGIEGO
PAPIEŻA – BŁ. JANA PAWŁA II
NA STOLICĘ PIOTROWĄ.

PREZENTACJĘ OBRAZÓW
MOŻNA OGLĄDAĆ
W DZWONNICY
DO KOŃCA MIESIĄCA.

**ŻYCZYMY SAMYCH DOBRYCH
WRAŻEŃ!**

MODLITWA SERCA

Modlitwa, którą odmawiał bł. Jan Paweł II
(nauczony jej w wieku 10-12 lat przez swego ojca):

Duchu Święty, proszę Cię:

o dar Mądrości do lepszego poznawania Ciebie i Twoich doskonałości Bożych,
o dar Rozumu do lepszego zrozumienia ducha tajemnic wiary świętej,
o dar Umiejętności, abym w życiu kierował się zasadami tejże wiary,
o dar Rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady i u Ciebie ją zawsze znajdował,
o dar Męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie nie mogły mnie od Ciebie oderwać,
o dar Pobożności, abym zawsze służył Twojemu Majestatowi z synowską miłością,
o dar Bojaźni Bożej, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie nie mogły mnie od Ciebie oderwać.
Amen.

XXVIII Niedziela Zwykła – 9 października 2011 r.

1. O godz. 17.00. zapraszamy na nabożeństwo różańcowe. Zachęcamy do wspólnej modlitwy, aby dziękować za bł. Jana Pawła II. Po nabożeństwie wypominki za zmarłych.
2. Dziś obchodzimy XI Dzień Papieski. Przed kościołem członkowie Akcji Katolickiej zbierają ofiary na rzecz Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia, wspierającej zdolną młodzież z małych miasteczek i wsi. Przypominamy, że fundacja ta zajmuje się upamiętnianiem pontyfikatu Jana Pawła II przez promowanie nauczania Papieża i wspieranie określonych przedsięwzięć społecznych, głównie w dziedzinie edukacji i kultury.
3. W październiku zapraszamy wszystkich do modlitwy różańcowej w intencji naszej parafii i w intencjach osobistych. Nabożeństwo różańcowe odprawiane jest w niedzielę o godzinie 17.00, a w dni powszednie po Mszy św. o godz. 17.00. Dzieci na wspólny różaniec zapraszamy szczególnie w poniedziałki i czwartki o godzinie 17.30.
4. Dziś, po Mszy św. o godz. 11.30, odbędzie się spotkanie z dziećmi pragnącymi przystąpić do I Komunii Świętej i z ich rodzicami. W trakcie spotkania zostaną poświęcone i rozdane różańce.
5. Dziś, o godz. 16.00, będziemy przeżywać dziękczynną Eucharystię z odnowieniem przyrzeczeń małżeńskich. Zapraszamy dostojnych Jubilatów i życzymy obfitości Bożych łask.
6. W piątek, 14 października, przypada Dzień Edukacji Narodowej. W tym dniu, w naszym kościele – o godz. 17.00 – zostanie odprawiona Msza św., w czasie której będziemy prosić Wszechmogącego Boga o błogosławieństwo i wszelkie potrzebne dary i łaski dla nauczycieli i wychowawców w ich codziennej pracy dydaktycznej i wychowawczej. Z całego serca zapraszamy na wspólną modlitwę nauczycieli z naszej parafii.
7. 8 października rozpoczęliśmy odprawianie Mszy św. gregoriańskiej w intencji śp. ks. prałata Bogusława Bijaka. Zapraszamy do udziału we wspólnej modlitwie. Godziny Mszy św. zostały umieszczone w gablocie przed kościołem.
8. W przyszłą niedzielę odbędzie się spotkanie członków Kół Żywego Różańca. Godz. 16.00, w kanonii.
9. W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:
 - we czwartek, 13 października – wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, kapłana;
 - w sobotę, 15 października – wspomnienie św. Teresy z Ávili, dziewicy i doktora Kościoła.Wszystkim, obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy najserdeczniejsze życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności.
10. Za tydzień, 16 października o godz. 19.00, zapraszamy do naszej świątyni na koncert męskiego zespołu wokalnego „Kairos”, prezentującego śpiewy cerkiewne oraz fragmenty liturgii ormiańskiej, gruzińskiej i greckiej.
11. W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawrą
Wojciech Szozda, kawaler z par. Św. Bożej Opatrzności i Kinga Anna Rudnicka, panna z par. tutejszej - zapowiedź II.
Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi, zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.

Zapraszamy dzieci i rodziców do chwaleń Boga śpiewem do naszej parafialnej scholi.

Próby odbywają się w sobotę o godz. 9.30 i w niedzielę o godz. 10.00 w Kanonii.

Rzyskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-496 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01

(tel. czynny od poniedziałku do piątku w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr2 w Warszawie
- V O/Warszawa,

ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa

Nr rachunku:

62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

Internet: www.parafiawilanow.pl

e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl

Wydawca

**Intencja różańcowa
Kół Żywego Różańca
od 18.09.2011 do 16.10.2011**

**O podjęcie na nowo
odmawiania Różańca
w rodzinach,
tzn. wprowadzenie go
do codziennego życia.**

„Szczęść Boże”